

مجمع کارآفرینان ایران
Iran Entrepreneurs Forum

اعتماد، فناوری و تحول: اولویت سرمایه‌گذاران

نگاهی بر «نظرسنجی جهانی سرمایه‌گذاران PWC در سال ۲۰۲۳»

مرکز مطالعات استراتژیک کارآفرینی

آذرماه ۱۴۰۲

تقریباً چیزی روشن‌تر از این وجود ندارد؛ سرمایه‌گذاری عاملی حیاتی برای رشد و توسعه پایدار است. همانطور که «آنکتاد» نیز تأکید دارد، سرمایه‌گذاری، رقابت‌پذیری شرکت‌ها و حتی کشورها را افزایش می‌دهد، اشتغال ایجاد می‌کند، نابرابری‌های اجتماعی و درآمدی را کاهش می‌دهد و مهم‌تر از همه اینکه از زاویه نگاه سرمایه‌گذاران، ثروت خلق می‌کند و زاینده است. علاوه بر این، سرمایه‌گذاری محرکی اساسی در راستای بروز تغییر ساختاری اقتصاد است که به نوبه خود، سایر اشکال سرمایه‌گذاری را تسهیل می‌کند. از همین‌رو، برای سرمایه‌گذاران بسیار حائز اهمیت است که مبتنی بر داده‌هایی دقیق بدانند که باید در چه حوزه‌هایی سرمایه‌گذاری کنند. سپس اطمینان حاصل کنند که کمترین خطرات در این حوزه گریبان‌گیر آن‌ها خواهد شد و در نهایت، بدانند که در رقابت با سایر سرمایه‌گذاران می‌توانند موفق باشند؛ به عبارت دیگر، آن‌ها تلاش می‌کنند با به‌دست آوردن اطلاعات، در واقع محیط پیرامونی خود و حوزه تخصصی را که در آن فعالیت می‌کنند بهتر و شفاف‌تر بشناسند تا در فرایند تصمیم‌گیری، درست‌ترین و کارآمدترین تصمیمات را اتخاذ کنند.

اولویت؛ نگاه به جهان نوین

سرمایه‌گذاران می‌خواهند بدانند که شرکت‌ها چگونه مساله «پایداری»¹ و «فناوری‌های نوظهور» مانند هوش مصنوعی را مدیریت می‌کنند. جالب اینجاست که با وجود این تمایل اما آن‌ها به بسیاری از اطلاعاتی که در مورد هر دوی این مسائل دارند، اعتماد کافی ندارند. زمان آن فرا رسیده است که شرکت‌ها - و رهبران آن‌ها - اقداماتی را در دستور کار قرار دهند. سرمایه‌گذاران تمایل زیادی دارند درک بهتری به دست بیاورند از اینکه چگونه شرکت‌ها (در حالی که ارزش‌های بلندمدت را در دنیای در حال شکست امروز ایجاد و محافظت می‌کنند) بحران‌ها را مدیریت می‌کنند و انعطاف‌پذیر می‌مانند. آن‌ها به دقت به دو حوزه - فناوری نوظهور و مساله پایداری - توجه دارند تا از این مسیر ارزیابی کنند که آیا شرکت‌ها می‌توانند از فرصت‌ها «برای نوآوری مجدد» و «تحول کسب‌وکار» استفاده کنند یا در عوض تسلیم رقبا خواهند شد.

این موارد از جمله یافته‌های «نظرسنجی جهانی سرمایه‌گذاران PWC - ۲۰۲۳» است. این نظرسنجی که اکنون در سومین سال متوالی خود قرار دارد، از ۳۴۵ سرمایه‌گذار و تحلیل‌گر در مناطق جغرافیایی، طبقات و گروه‌های دارایی‌ها و رویکردهای سرمایه‌گذاری برای بررسی بینش آن‌ها در مورد عواملی که بیشترین تأثیر را بر شرکت‌هایی که در آن‌ها سرمایه‌گذاری می‌کنند و تحت پوشش قرار می‌دهند، پرسش‌هایی را مطرح کرده است. از طریق

¹ Sustainability

نظرسنجی و مصاحبه‌های بعدی با متخصصان حوزه سرمایه‌گذاری، بررسی‌هایی صورت گرفته است مبنی بر این که «چگونه سرمایه‌گذاران تهدیدها و فرصت‌ها را ارزیابی می‌کنند؟»، «چگونه سرمایه را تخصیص می‌دهند؟» و «چگونه تعیین می‌کنند چه چیزی برای تصمیم‌گیری آن‌ها مهم است؟». همچنین در مورد میزان «اعتماد» یا «عدم اعتماد» آن‌ها به اطلاعاتی که برای تصمیم‌گیری در دسترس دارند پرسش‌هایی مطرح شده است.

در مصاحبه‌ها بارها شنیده شد که سرمایه‌گذاران، به اطلاعات «واضح‌تر»، «منسجم‌تر» و «قابل‌مقایسه‌تر»ی در مورد مسائل اساسی پیش روی شرکت‌ها نیاز دارند. آن‌ها تمایل دارند درک بهتری از نحوه نزدیک شدن شرکت‌ها به مبادلات بالقوه (به‌ویژه در خلال بحرآن‌های کوتاه‌مدت و تحول بلندمدت کسب‌وکار) پیدا کنند. پرداختن به این چالش‌ها به نفع شرکت‌ها نیز خواهد بود، زیرا هیئت‌مدیره و تیم‌های مدیریتی به دنبال تعامل بهتر با ذی‌نفعان خود هستند و اطمینان حاصل می‌کنند که ریسک‌ها و فرصت‌ها، عمیقاً در حوزه‌های حکمرانی و راهبردی گنجانده شده‌اند و به طور شفاف گزارش می‌شوند.

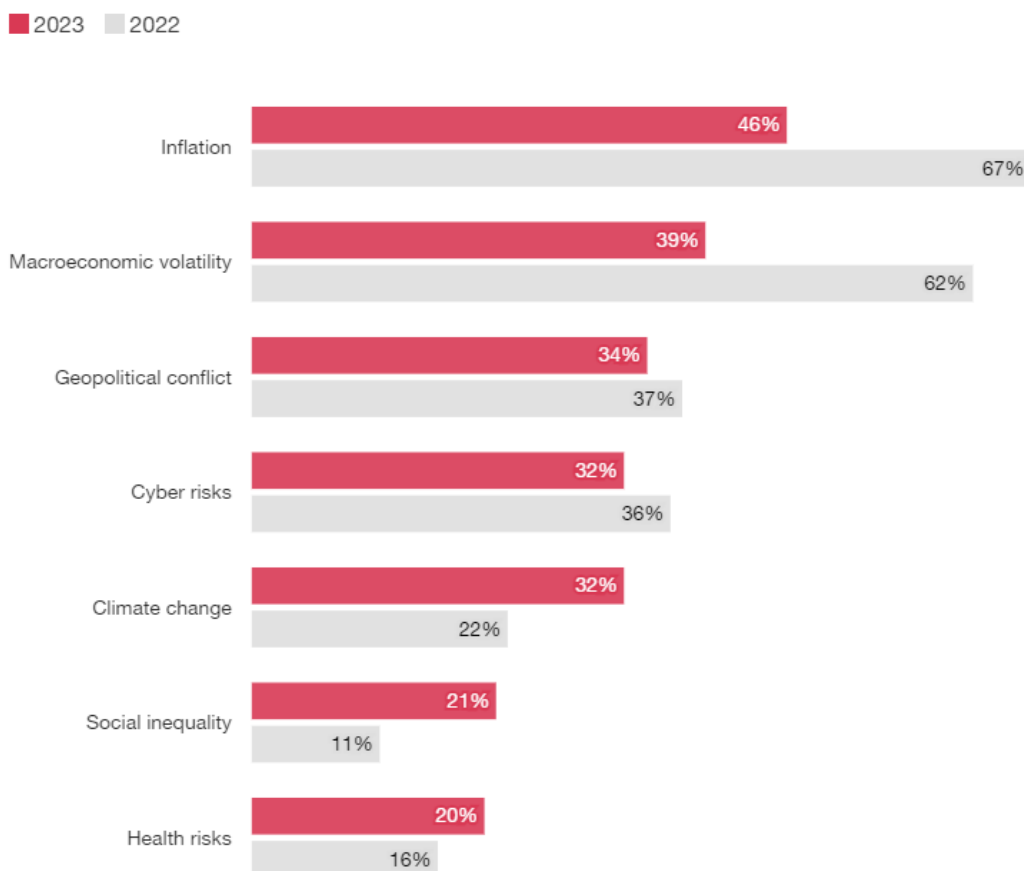
یافته‌های اصلی نظرسنجی

۱. کاهش بی‌ثباتی‌های اقتصادی

نگرانی سرمایه‌گذاران در مورد نوسانات اقتصاد کلان و تورم نسبت به سطوح بالای سال گذشته، کاهش یافته است. اگرچه این ریسک‌ها نسبت به سایر ریسک‌ها کماکان قابل توجه هستند. یکی از تحلیل‌گران بر این باور است که: «آنچه از سال گذشته کماکان ادامه خواهد یافت، تورم است. ما حدود ۱۲ یا ۱۳ سال است که پول ارزان^۲ داریم. اکنون هزینه سرمایه مساله مهمی است». توجه به این نکته نیز مهم است که قرار گرفتن در معرض تغییرات آب‌وهوایی و نابرابری اجتماعی در مقایسه با سال گذشته افزایش یافته است که این مساله، نشان‌دهنده تغییر تمرکز سرمایه‌گذاران است.

² Free money

شکل ۱. سرمایه‌گذاران برای سال آینده، تهدید تورم را رو به کاهش و خطرات تغییرات آب‌وهوایی را رو به افزایش ارزیابی می‌کنند. سهم سرمایه‌گذارانی که معتقدند شرکت‌هایی که در آن سرمایه‌گذاری می‌کنند در معرض تهدیدات زیر قرار خواهند گرفت.

Question: In the next 12 months, how exposed do you believe the companies you invest in or cover, in general, will be to the following key threats?
 Note: Showing only 'Highly exposed' and 'Extremely exposed' responses.
 Sources: PwC's Global Investor Survey 2023, PwC's Global Investor Survey 2022

۲. تمرکز بر فناوری

هوش مصنوعی (AI) و فناوری‌های نوظهور حوزه‌های اصلی مورد علاقه سرمایه‌گذاران هستند. ۶۱ درصد از سرمایه‌گذاران بر این باورند که پذیرش شتابان هوش مصنوعی با وجود نگرانی در مورد خطرات آن، «بسیار مهم» یا «به شدت مهم» است. سرمایه‌گذاران، «تغییرات فناورانه» را به عنوان «محمتم‌ترین عامل برای تأثیرگذاری بر نحوه خلق ارزش شرکت‌ها» طی سه سال آینده شناسایی کرده‌اند. همچنین، سرمایه‌گذاران علاقه‌دارند بدانند که

چگونه می‌توانند فناوری‌ها را در راستای پشتیبانی از تحلیل سرمایه‌گذاری خود به کار گرفته و مورد استفاده قرار دهند.

۳. اهمیت «مساله پایداری»

سه‌چهارم پاسخ‌دهندگان گفته‌اند که «نحوه مدیریت ریسک‌ها و فرصت‌های مرتبط با پایداری»، عامل مهمی در تصمیم‌گیری در حوزه سرمایه‌گذاری آن‌ها است. داده‌ها همچنین نشان می‌دهد که آن‌ها اطلاعات بهتری از جمله «هزینه انجام تعهدات در حوزه پایداری» و یک «نقشه راه روشن» برای دستیابی به این تعهدات، همراه با چشم‌اندازی معنی‌دار برای مفروضات صورت‌های مالی می‌خواهند. فراتر از آن، سرمایه‌گذاران، نیازمند دسترسی به جزئیاتی در مورد تأثیر اقدامات شرکت‌ها بر محیط‌زیست و جامعه هستند.

۴. بی‌اعتمادی گسترده

سرمایه‌گذاران برای تصمیم‌گیری در مورد حوزه‌های سرمایه‌گذاری به اطلاعات منابع گوناگون از جمله شرکت‌ها و اشخاص ثالث وابسته هستند. اما این نظرسنجی نشان می‌دهد که آن‌ها این تصمیمات را در فضایی از بی‌اعتمادی می‌گیرند. وقتی از سرمایه‌گذاران در مورد میزان استفاده از ۱۷ منبع اطلاعاتی و میزان اعتماد به آن‌ها پرسیده شد، بیشترین واریانس در «گزارش‌های روایتی»^۳ و «افشای پایداری»^۴ دیده شد. سرمایه‌گذاران احتمالاً به این دلیل که به هیچ منبع واحدی کاملاً اعتماد ندارند، معمولاً داده‌های یک منبع اطلاعاتی را در برابر منبع دیگر قرار داده و راستی‌آزمایی می‌کنند.

۵. فوران اطلاعات نادرست

۹۴ درصد از سرمایه‌گذاران بر این باورند که گزارش شرکت‌ها در مورد «عملکرد پایدار» حداقل حاوی برخی ادعاهای پشتیبانی‌نشده است که این مساله نسبت به سال گذشته افزایش یافته است. این امر ممکن است حمایتی را که سرمایه‌گذاران از الزامات افشای اطلاعات جدید ابراز می‌کنند، مانند دستورالعمل‌های گزارش‌دهی پایداری شرکتی اتحادیه اروپا (CSRD) و هیئت استانداردهای بین‌المللی پایداری (ISSB) توجیه کند؛ امری که می‌تواند به ارائه گزارش‌های منسجم‌تر و قابل مقایسه در مورد مساله پایداری منجر شود. مطابق با یافته‌های سال گذشته،

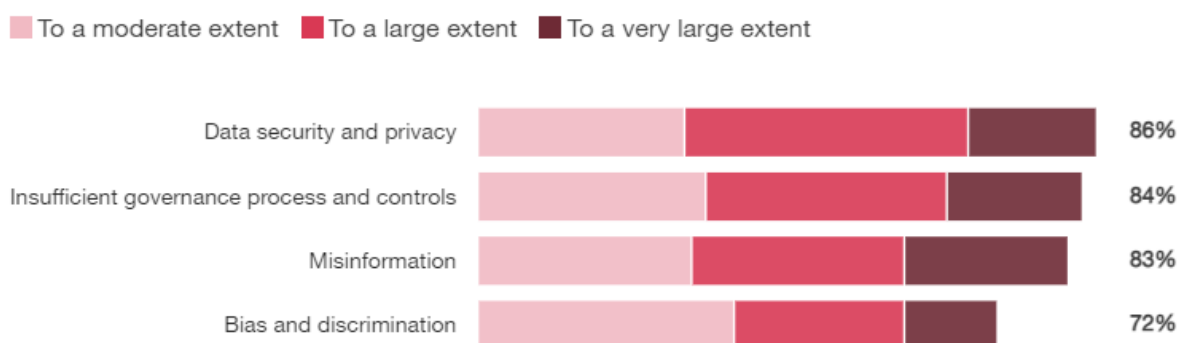
³ narrative reporting

⁴ sustainability disclosures

این نظرسنجی همچنین نشان داد که «ضمانت شخص ثالث»^۵ باعث افزایش اطمینان در ارائه گزارش پایداری می‌شود.

نظرسنجی به سه حوزه اشاره می‌کند که در آن شرکت‌ها باید برای رسیدگی به مسائلی که برای سرمایه‌گذاران مهم هستند، اقدام کنند. نخست، شرکت‌ها باید سرمایه‌گذاران را متقاعد کنند که همگام با شتاب‌گرفتن پیشرفت فناوری، پیش بروند. در مرحله بعد، آن‌ها باید راه‌هایی بیابند تا به سرمایه‌گذاران ثابت کنند که می‌توانند به «خلق ارزش» ادامه دهند و به تعهدات پایداری خود نیز عمل کنند. در نهایت، برای برآورده کردن خواسته‌های سرمایه‌گذاران در راستای تامین اطلاعات بهتر، شرکت‌ها باید به اعتمادسازی در مورد آنچه برای سرمایه‌گذاران مهم است، دوباره متعهد شوند.

شکل ۲. سرمایه‌گذاران ریسک قابل توجهی را در پذیرش و بکارگیری هوش مصنوعی می‌بینند.

Question: To what extent do you think the following are a risk for companies as they adopt AI?
 Note: Showing only 'To a moderate extent,' 'To a large extent' and 'To a very large extent' responses. Percentages shown may not total 100 due to rounding.
 Source: PwC's Global Investor Survey 2023

۶. بینش عمیق‌تر در راستای «مدیریت ریسک»

۷۷ درصد از سرمایه‌گذاران باور دارند که بهره‌مندی از گزارش‌هایی در مورد استفاده و استقرار فناوری‌های جدید و نوظهور برای تحلیل سرمایه‌گذاری آن‌ها «مهم» یا «بسیار مهم» است؛ یافته‌ای که پیامدهایی جدی برای تصمیم‌گیری در امور داخلی شرکت‌ها دارد. همانطور که یکی از تحلیل‌گران خاطرنشان کرده است «در عین حال

⁵ third-party assurance

که مدیریت سرمایه مساله‌ای مهم است، داشتن یک فناوری کاملاً جدید [یا در حال آمدن] نیز دارای اهمیت است. [مساله کلیدی این است که] چه کسی می‌تواند سرمایه را به کار بگیرد و از این فناوری جدید استفاده کند - و از مصرف بیهوده پول، جلوگیری کند؟

سرمایه‌گذاران به دنبال اطلاعات دقیق‌تری از شرکت‌ها در مورد نحوه استقرار و استفاده از فناوری‌های جدید و نوظهور هستند. دو مثال را در نظر بگیرید: «امنیت سایبری و حریم خصوصی داده‌ها»، و به طور گسترده‌تر «فناوری‌های نوظهور». در هر دو مورد، حدود نیمی از سرمایه‌گذارانی که مورد بررسی قرار گرفته‌اند گفته‌اند که اطلاعات «محدود» یا «متوسط»ی در این حوزه دارند یا اصلاً اطلاعاتی ندارند. این رویکرد در مورد اطلاعات کمی و کیفی که شرکت‌ها ممکن است افشا کنند نیز صادق است؛ نمونه‌هایی از آن‌ها ممکن است شامل انواع فن‌آوری‌های مورد استفاده، کاربرد و اثربخشی مورد نظر آن‌ها و نحوه اداره آن‌ها باشد. ارائه این نوع بینش‌ها چالشی برای شرکت‌ها خواهد بود، به‌ویژه وقتی صحبت از هوش مصنوعی به میان می‌آید؛ زمینه‌ای که موارد استفاده در آن در حال ظهور هستند و سیاست‌ها یا کنترل‌های مناسب ممکن است هنوز بر روی آن‌ها وجود نداشته باشد. به عنوان مثال، استفاده از «هوش مصنوعی مولد» برای دفاع سایبری را در نظر بگیرید. رویکردی که تحقیقات PWC نشان داده است که از هر ۱۰ مدیر ارشد ۷ نفر از آن‌ها در سال آینده قرار است از آن استفاده کنند. برای انجام این کار، حتی زمانی که مدیران ارشد مالی در حال طراحی (یا هنوز ایجاد) ساختارهای حکمرانی شرکتی هستند تا اطمینان حاصل کنند که فناوری به خطرات غیرمنتظره منجر نخواهد شد، مدیران ارشد فناوری اطلاعات باید مهارت‌های جدیدی را در تیم‌های امنیتی خود ایجاد کنند تا از این فناوری به بهترین شکل استفاده کنند.

۷. پایداری در راستای پیشبرد ارزش

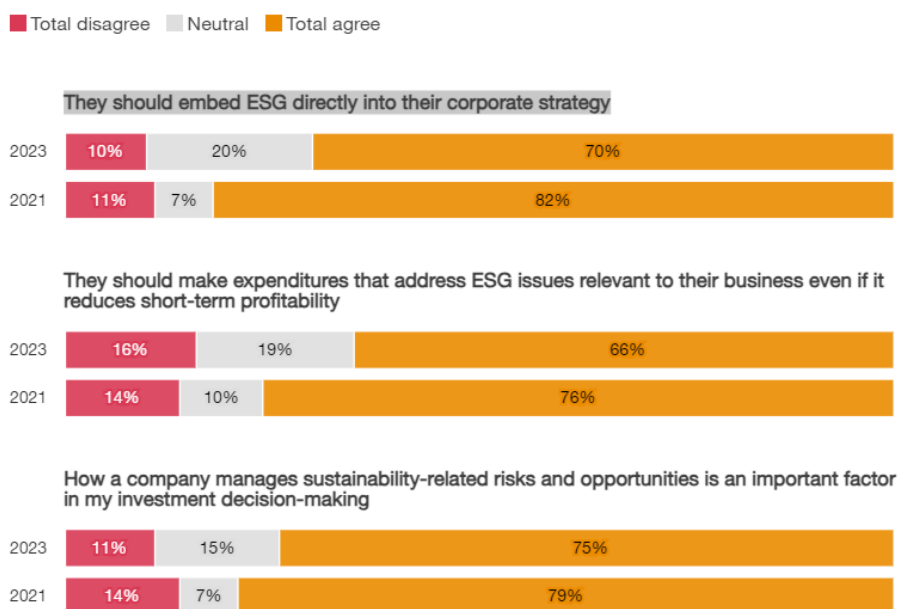
«پایداری» مساله‌ای است که به وضوح برای سرمایه‌گذاران دارای اهمیت است و آن‌ها برای درک اینکه چگونه شرکت‌ها ملاحظات پایداری را در «تصمیم‌گیری راهبردی»، «مدیریت ریسک» و «صورت‌های مالی» خود لحاظ می‌کنند، به آن‌ها فشار می‌آورند. سرمایه‌گذاران می‌خواهند بدانند که چگونه برنامه‌های پایداری یک شرکت با مدل کسب‌وکار آن و در نهایت، چشم‌انداز آن برای خلق ارزش بلندمدت مطابقت دارد. پاسخ‌های نظرسنجی بازتاب‌دهنده این نگرانی‌های گسترده‌تر است. به عنوان مثال، سرمایه‌گذاران تا حد زیادی موافق هستند که «راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی» (ESG⁶) باید مستقیماً در راهبرد شرکت گنجانده شود، و شرکت‌ها حتی در مواردی که انجام این کار باعث کاهش سودآوری کوتاه‌مدت می‌شود باید هزینه‌هایی را صرف کنند که به مسائل ESG مربوط به کسب‌وکارشان رسیدگی کند. اینکه چگونه یک شرکت، ریسک‌ها و فرصت‌های مرتبط با پایداری خود را مدیریت می‌کند برای تصمیم‌گیری سرمایه‌گذاران، حیاتی است. یکی از سرمایه‌گذاران در این نظرسنجی

⁶ Environmental, social, and corporate governance

گفته است: «ما می‌خواهیم بفهمیم که این تعهدات [در حوزه پایداری] در واقع برای چگونگی استقرار سرمایه یا موقعیتیابی کسب‌وکار [یک شرکت] چه معنایی دارند». با این حال، به نظر می‌رسد نسبت به نظرسنجی‌ای که در سال ۲۰۲۱ انجام شد، قدرت دیدگاه‌های مثبت سرمایه‌گذاران در مورد ادغام ESG به‌طور قابل‌توجهی کاهش یافته است (به ویژه همانطور که نمودار زیر نشان می‌دهد، در میان کسانی که در مورد اهمیت ESG برای تصمیم‌گیری در حوزه راهبرد و سرمایه‌گذاری موافق یا کاملاً موافق هستند).

شکل ۳. دیدگاه فراگیر: اکثریت قابل توجهی از سرمایه‌گذاران، موافق اهمیت ESG و پایداری هستند

در اندیشیدن به شرکت‌هایی که در آن‌ها سرمایه‌گذاری می‌کنید یا آن‌ها را پوشش می‌دهید، میزان موافق یا مخالفت خود را با عبارات زیر مشخص کنید: آن‌ها باید ESG را مستقیماً در استراتژی شرکت خود قرار دهند

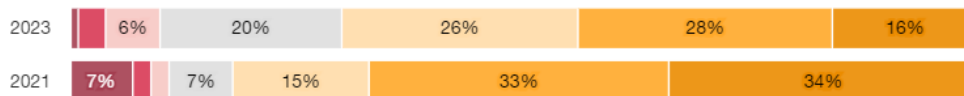

Note: Percentages shown may not total 100 due to rounding.
Source: PwC's Global Investor Survey 2023, PwC's Global Investor Survey 2021

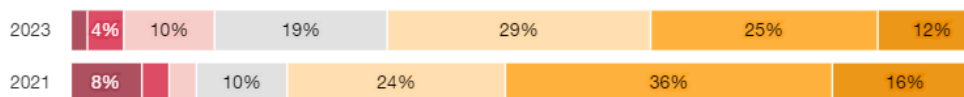
نمای تفصیلی: کاهش سهم نظراتی که به شدت موافق یا مخالف هستند

■ Strongly disagree ■ Disagree ■ Somewhat disagree ■ Neutral ■ Somewhat agree ■ Agree ■ Strongly agree

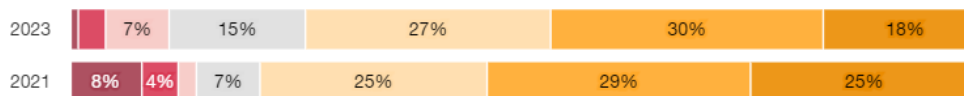
They should embed ESG directly into their corporate strategy

They should make expenditures that address ESG issues relevant to their business even if it reduces short-term profitability

How a company manages sustainability-related risks and opportunities is an important factor in my investment decision-making

Note: Percentages shown may not total 100 due to rounding.
Source: PwC's Global Investor Survey 2023

با این حال، در مدت مشابه، نسبت سرمایه‌گذارانی که به شدت در مورد اهمیت ESG در همین زمینه‌ها مخالف هستند، کاهش یافته است. آیا این یافته‌ها نشان‌دهنده واکنش بیشتر یا کمتر علیه اصطلاح ESG است؟ اگرچه این نظرسنجی نمی‌تواند پاسخ قطعی ارائه دهد اما یافته‌ها می‌توانند یادآوری کنند که وقتی ESG به‌عنوان یک دستور کار جداگانه از سایر موضوعات در نظر گرفته شود، به جای اینکه راهی برای درک بهتر نیروهای بازار و پتانسیل ایجاد ارزش باشد به راحتی ارتباط آن با راهبرد اصلی شرکت از دست می‌رود. تحقیقات PwC در ایالات متحده نشان می‌دهد که حتی برخی از هیئت مدیره‌ها در ایجاد ارتباطات، با مشکل مواجه هستند. صرف نظر از اینکه چه اتفاقی برای ESG می‌افتد، پاسخ‌دهندگان در این نظرسنجی در مورد هدف اساسی، خیلی واضح ابراز نظر کردند. به قول یکی از مصاحبه‌شوندگان: «ما از شرکت‌ها انتظار داریم که هر چیزی را که برای کسب‌وکارشان مهم است اولویت‌بندی و در جهت آن، اقدام کنند.»

اما در چه مواقعی ممکن است کوتاهی صورت بگیرد؟ شرکت‌ها ممکن است تا حدودی در معرض خطر قرار گیرند زیرا احتمال دارد در مدیریت ریسک‌های پایداری، کند عمل کرده باشند، یا خواسته‌های ذی‌نفعان برای اقدام و

پاسخگویی در مورد مسائل کلیدی پایداری را در نظر نگیرند. ۷۵ درصد از سرمایه‌گذاران فراتر از علاقه‌شان به گزارش‌دهی در مورد چگونگی تأثیر پایداری بر عملکرد مالی (گزارش‌دهی بیرونی)، تمایل دارند اطلاعات بیشتری درباره تأثیر یک کسب‌وکار بر محیط‌زیست یا جامعه بدست بیاورند (گزارش‌دهی درونی). این یک افزایش بزرگ (از حدود ۶۰ درصد در سال ۲۰۲۲) است. در میان سرمایه‌گذارانی که گفته‌اند این نوع دوم از تأثیر مهم است، ۷۵ درصد موافقند که شرکت‌ها باید ارزش پولی تأثیر خود بر محیط‌زیست یا جامعه را فاش کنند (این آمار در سال ۲۰۲۲ حدود ۶۶ درصد بود). ۸۱ درصد از سرمایه‌گذاران نیز بر این باور هستند که دانستن ارزش پولی تأثیر زیست‌محیطی و اجتماعی یک کسب‌وکار، به شرکت‌ها کمک می‌کند تا مبادلات بالقوه بین مسائل زیست‌محیطی و اجتماعی را در تصمیم‌گیری خود ادغام و بیش از پیش در ملاحظات خود دخیل کنند. با این حال، ارزیابی تأثیر پولی، مساله‌ای پیچیده است و به توجه بیشتری از سوی مدیریت شرکت‌ها نیاز دارد. با این حال، برای شرکت‌هایی که آن را به درستی انجام می‌دهند، جنبه‌های مثبتی وجود دارد. در میان پاسخ‌دهندگان، ۶۹ درصد از سرمایه‌گذاران گفته‌اند که سطح سرمایه‌گذاری خود را در شرکت‌هایی افزایش خواهند داد که با موفقیت، مسائل پایداری مرتبط با عملکرد و چشم‌انداز کسب‌وکار را مدیریت می‌کنند. تقریباً به همین میزان (۶۷٪) گفته‌اند که سرمایه‌گذاری خود را در شرکت‌هایی افزایش خواهند داد که رفتار تجاری خود را تغییر می‌دهند تا تأثیر مفیدی بر جامعه یا محیط‌زیست داشته باشند. همه این‌ها مطابق با چیزی است که سرمایه‌گذاران از مشتریان خود می‌شنوند: از هر ۱۰ سرمایه‌گذار ۹ نفر گفته‌اند که «تقاضای مشتری» یک عامل متوسط، «بزرگ» یا «بسیار بزرگ» است که باعث علاقه سرمایه‌گذاران به ESG و سرمایه‌گذاری پایدار می‌شود.

سرمایه به کجا می‌رود و نگران چیست؟

نظرسنجی ما یک تردید پنهان اما قدرتمند را در میان سرمایه‌گذاران نشان می‌دهد؛ «ارزیابی قابلیت اطمینان به اطلاعاتی که سرمایه‌گذاران از آن‌ها استفاده می‌کنند برای ایشان مساله‌ای ضروری است». آن‌ها در مورد حوزه‌هایی که تمایل دارند اطلاعات بیشتر و بهتری در زمینه فناوری و مساله پایداری داشته باشند، پافشاری و صراحت بیشتری به خرج می‌دهند. همچنین غالباً به منابع اطلاعاتی که استفاده می‌کنند اعتماد کافی ندارند. در مقابل این پس‌زمینه، شرکت‌ها باید به سختی درباره آنچه برای سرمایه‌گذاران و سایر سهامداران‌شان اهمیت دارد، فکر کنند. با در اختیار داشتن اطلاعات دقیق‌تر، شرکت‌ها بهتر می‌توانند روایتی کامل‌تر، بهم پیوسته‌تر و منسجم‌تری را به سرمایه‌گذاران ارائه کنند.

سرمایه‌گذاران همچنان بیشترین اعتماد را به صورت‌های مالی و افشای اطلاعات دارند. برعکس، افشای اطلاعات در حوزه پایداری یکی از منابع اطلاعاتی منتشر شده توسط شرکت‌ها است که کمترین میزان اعتماد به آن وجود

دارد. تقریباً همه سرمایه‌گذاران بر این باورند که گزارش‌های شرکتی در مورد «عملکرد پایدار» حداقل سطحی از ادعاهای بی‌پشتوانه را شامل می‌شود که اغلب به عنوان «اطلاع‌رسانی نادرست» یا «آدرس غلط» از آن یاد می‌شود. اگرچه سرمایه‌گذاران هم به افشای اطلاعات در حوزه پایداری و هم به گزارش‌های روایی، نگاهی بدبینانه دارند، اما وقتی نوبت به «ارزیابی» صحت اطلاعات پایداری گزارش‌شده توسط شرکت‌ها می‌رسد، آن‌ها اطمینان بیشتری پیدا می‌کنند.

«پایداری» و «هوش مصنوعی» حوزه‌هایی کلیدی هستند که سرمایه‌گذاران را برای قرار گرفتن در مسیر پیشرفت و دسترسی اطلاعات با کیفیت بالاتر تشویق می‌کند. تهیه گزارش‌های باکیفیت اولین قدم ضروری در این مسیر است، اما در نهایت، اطلاعات باید در خدمت یک «هدف راهبردی» قرار داشته باشد. نکته کلیدی برای مدیران عامل و تیم‌های رهبری آن‌ها، استفاده از این بینش‌ها در راستای «شناسایی فرصت‌ها و تهدیدها»، «ارتقای مدل‌های کسب‌وکار به سطوح بالاتر» و «تقویت مزیت رقابتی» خود به صورت پایدار است.

منبع:

<https://www.pwc.com/gx/en/issues/c-suite-insights/global-investor-survey.html>